

Leoš Suchan

ZÁTIŠÍ S ČERVENOU, ŽLUTOU A MODROU, 2023
olej na plátně 100 × 150 cm

Ve středověku zažila tato umělecká reprezentace explozi ve vlámské malbě 15. století v čele s Jan van Eyckem a Rogierem van der Weydenem. Následující éra evropských starých mistrů představovala nevidanou koncentraci talentu, inovativní malby a poznání reality a je zastoupená nejvíce hlasnými jmény od Caravaggia po Vermeera. Co spojuje tuto dobu i tyto dva umělce je dodnes méně známý fakt, že již takto dávno hojně užívali nástroj *camera lucida* – světlá komora, sestru známého primitivního fotoaparátu *camera obscura*. Camera lucida byla sice patentována až v roce 1807, o jejím dřívějším užívání nás však přesvědčily poslední restaurované práce starých mistrů. Toto optické zařízení funguje na principu průniku světla polopropustným hranolem, skrze který vidí malíř předlohu a dovoluje mu věrněji vykreslit kontury objektu. Podstatnější, než to jak byly tyto obrazy namalovány, je otázka, proč máme tak velkou úctu k uměleckým dílům věrně reprezentujícím skutečnost. Další a velice zajímavou otázkou je interdisciplinární průnik různých technik mezi sebou – kresby, malby, optiky, chemie ad. Propojení klasického obrazu, fotografie, ale i třeba dnešního startujícího fenoménu virtuální reality, má totiž stále jeden a tentýž základ: analyzovat, zobrazit a tím pochopit skutečnost obklopující náš mentální obraz.

„*Skutečnost vytváří mysl. Naši skutečnost můžeme proměnit změnou mysli.*“
Platón

Hlavním předmětem této výstavy v podání autorů: Tomáše Kubíka, Jana Mikulky, Dušana Mravce, Leoše Suchana a Martina Velíška je zátiší – primární předobraz všech malířských disciplín od jednoduché kompozice nádob, pokrmů, květin až po *vanitas* a *memento mori*. Zátiší a realismus mají v sobě cosi posvátného, tradičního, přesto však velmi aktuálního. Umění je stejně jako všechny jiné obory podrobené trendům. Dnes je tento trend jinde. Poločas rozpadu a móda tendencí je však oproti tisícileté tradici realistického uvažování pomíjivým faktem. Není ani tak podstatné, jakou technikou malíři malují, ale čemu se rozhodli věnovat svou pozornost. A pokud je pozornost směřována k naší primordiální, prastaré tendenci rozumět tomuto světu, je to naprosto v řádu věcí.

Jan Dotřel, kurátor výstavy

Forms of mimesis Podoby mimésis

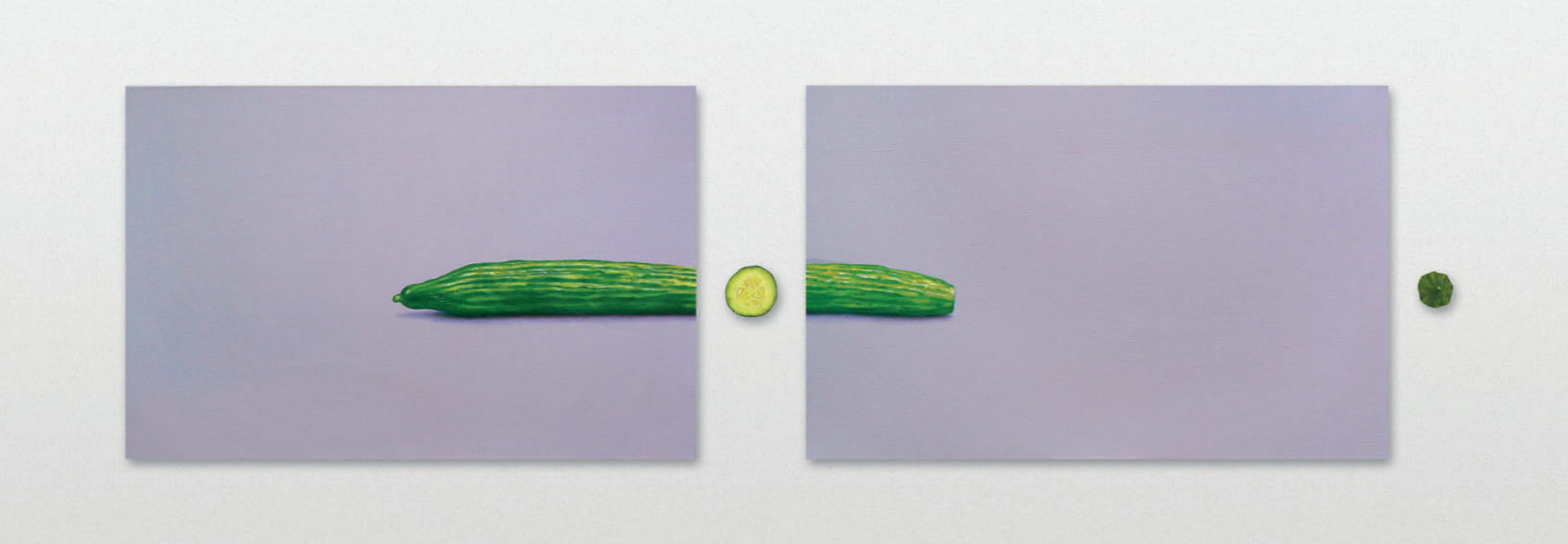
Tomáš Kubík / Jan Mikulka / Dušan Mravec /
Leoš Suchan / Martin Velíšek

„*K tomu abychom byli spontánní, musíme plánovat.*“
David Hockney

Historické prameny se v případě vývoje středoevropské civilizace stékají v období antického Řecka. Způsob našeho vidění, vztahování se ke skutečnosti i naše tradice stojí na základech této velmi sofistikované kultury. Jedním z nejpodstatnějších kódů, se kterými se lidé setkávají, jsou vizuální symboly. Realita kolem nás je určitým způsobem konstituována – má svá fyzikální a chemická pravidla. Má však i svá vizuální specifika a my se jim snažíme po dlouhá tisíciletí rozumět a rozklíčovat jejich komplexitu. Prapůvodním nástrojem, jak si kterékoli jevy osvojit, je jejich nápodoba. Tuto potřebu máme vrozenou pudově a mají ji i zvířata, je to základní strategie, jak rozumět tomuto světu. V případě řeckého pra-základu naší kultury byl tento fakt velice dobře reflektován a následován. Nápodoba nám sémanticky prozrazuje svůj kořen, μιμησθαί – *mimēsthai* – *mimésis*. Tento původní starořecký význam tohoto slova vedl k *smyslovému zpředmětnění* a vybízel k hlubšímu chápání reprezentované skutečnosti. Pozdější vývoj terminu se započal zaměřovat s latinským *imitatio* – tedy přímá nápodoba. Co je však podstatné, je uvědomění si, že přístup k porozumění naší realitě pomocí snahy o její věrné zobrazení, je naší společnosti vlastní a bez této prvopočáteční fáze bychom ani jako druh nefungovali.

„*Malba může předstírat realitu, aniž by ji viděla.*“
Roland Barthes

Způsob věrného uměleckého zobrazení se od dob antiky skrze staletí výrazně proměňoval. Samotné starověké Řecko a Řím zažily mnoho etap uměleckého vývoje, které nejvíce ovlivnily první pokusy o použití lineární perspektivy.

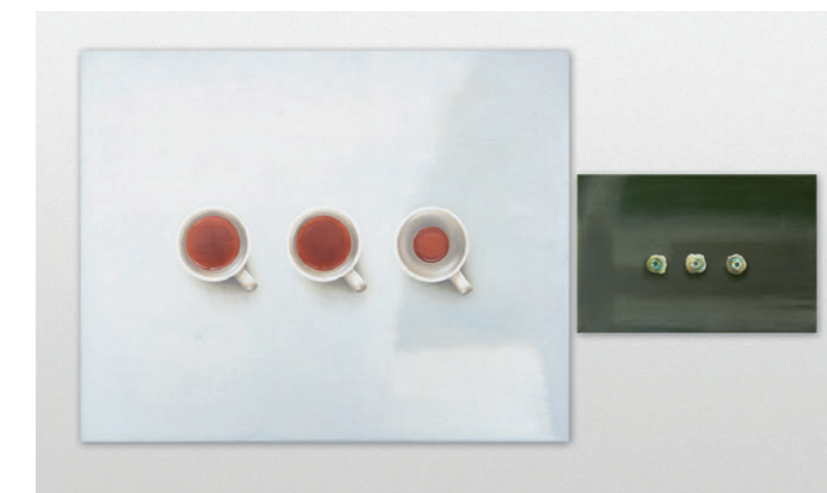

Martin Velíšek

OKURKA, 2015
diptych, olej na plátně | 2 objekty, 55 × 85 cm (170 cm)

KOBLIHY, 2022
olej na MDF desce, 100 × 155 cm | objekt, 100 × 70 cm

2,5 HRNKU ČAJE A 3 OČI, 2022 | 2017
olej na plátně, 30 × 40 cm, olej na plátně, 18 × 25 cm

Forms of mimesis Podoby mimésis

CS

ČESKÁ
spořitelna

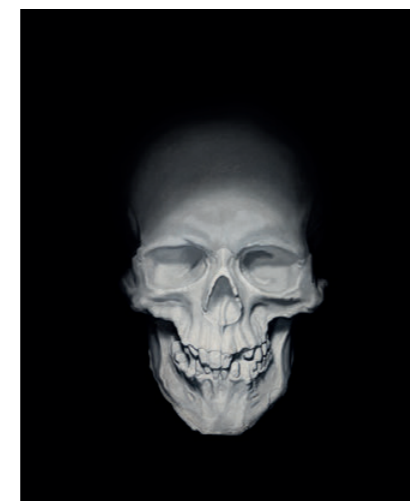
LASVIT, 2024
olej na desce, 70 x 50 cm

Tomáš Kubík

MEMENTO MORI II.
Z CYKLU SMRT A DÍVKA, 2020
olej na plátně, 90 x 75 cm

KVĚTINY A BUBLINY, 2021-2023
olej na plátně, 130 x 110 cm

POCTA TIZIANOVI, 2023
olej na desce, 35 x 31 cm

Jan Mikulka

ZÁTIŠÍ SE SAKUROU 2, 2023
olej na plátně, 70 x 105 cm

ZÁTIŠÍ S LAHVÍ A MOTÝLEM, 2023
olej na plátně, 70 x 105 cm

ZÁTIŠÍ SE SVÍCNEM, 2023
olej na plátně, 70 x 105 cm

Dušan Mravec

DVĚ SVÍČKY, 2023-2024
olej na plátně, 50 x 60 cm

FALCO, 2022-2024
olej na sololitu, 50 x 60 cm

KÓD KNIHY, 2023-2024
olej na plátně, 50 x 60 cm

Leoš Suchan

VELKÉ MENU, 2023
olej na plátně, 105 x 150 cm

ŽLUŽ CITRÓNOVÁ, 2023
olej na plátně, 80 x 70 cm

